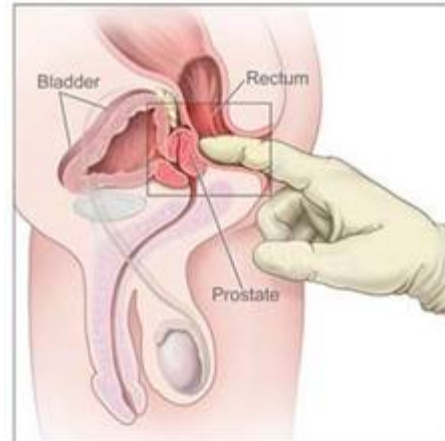
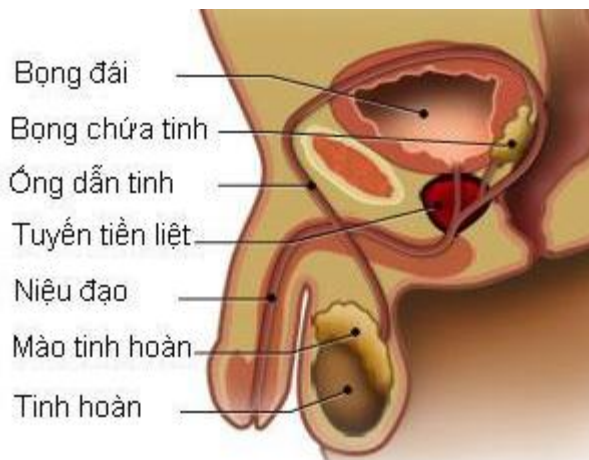
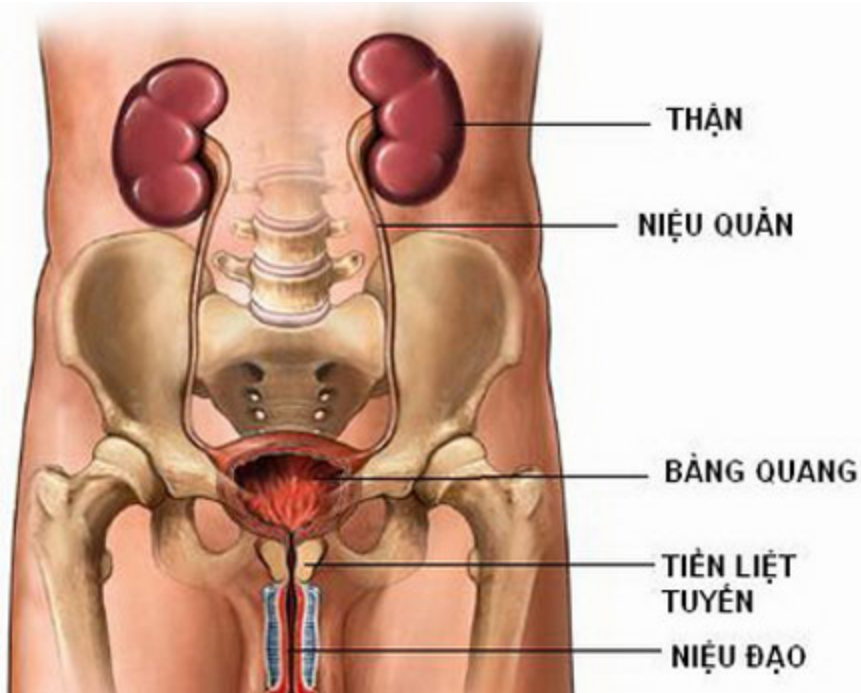

Toa thuốc hay Chữa Bệnh Đường Tiểu (Tiết Niệu)

Thăm hỏi các cụ già, thỉnh thoảng có cụ đi tiểu khó khăn, đi tiểu lắc nhắc nhiều lần, có khi bị bí đái luôn. Phải đi bác sĩ chuyên về Niệu khoa để soi cho thông, đặt ống, hay giải phẫu tuyến tiền liệt (prostate) bị sưng lớn cản trở đường dẫn nước tiểu từ bàng quang ra. Bí tiểu cũng là chuyện rất khẩn cấp.

Nếu không kịp gặp bác sĩ thông cho cũng có thể tử vong. Để ý tìm hiểu về việc này, tôi có đọc được một bài viết của cư sĩ Thái Huệ Sơn, thấy hấp dẫn và biết đâu một ngày nào chính mình hay ai đó có thể cần đến, nên tôi trích đăng vào đặc san này để các cụ khi cần thì dỡ ra tham khảo và áp dụng. Trích đăng chứ không thêm bớt, khi nào dùng thì nghĩ cũng nên tham khảo với các thầy thuốc Bắc chân chính.

BBT.

Sau đây là bài viết của tác giả Thái Huệ Sơn:

Tôi xin thuật lại cho bạn đọc nghe một chuyện khó tin mà có thật: Đầu năm 1990, tôi còn ở Saigon, được chính quyền CS cấp hộ chiếu (passport) cho cả gia đình sang định cư bên Mỹ theo diện HO. Lúc xong mọi thủ tục đợi ngày đăng ký chuyến bay lên đường, thỉnh thoảng tôi bị cảm sốt. Tôi uống thuốc cảm hai ngày, cơn sốt không thuyên giảm mà lại biến chứng sang bí đái. Thế rồi bọng đái lồi tức và sưng to lên như quả dưa. Tôi vội vàng đi khám bác sĩ chuyên môn về thận và đường tiểu. Bác sĩ Nam lên án bệnh tôi là u xơ tiền liệt tuyến (ulcère de la prostate), nên trị cho tôi bằng nhiều thứ thuốc trụ sinh. Qua nhiều ngày trị liệu, bệnh không thuyên giảm mà lại còn hành thêm.

Đường tiểu bế tắc hoàn toàn, cơn sốt không giảm. Tôi đi rọi quang tuyến X và siêu âm, kết quả vẫn là chứng u xơ tiền liệt tuyến.

Tôi đến bác sĩ chuyên khoa về thận và đường tiểu khác, bác sĩ Hùng, ông khuyên tôi nên đi vào bệnh viện giải phẫu gấp, nếu không thì sẽ nguy đến tính mạng. Tôi yêu cầu bác sĩ Hùng đút ống thông (sonde) lấy nước tiểu ở bọng đái ra. Nước tiểu lấy ra 2 lít rất hôi tanh. Làm sondage rồi tôi thấy dễ chịu, bớt sốt, nhưng vẫn còn bí đái và đau thốn bàng quang. Ngoài Âu dược uống vào liên tiếp, tôi còn áp dụng ngoại khoa châm cứu và đủ thứ thuốc Nam do thân nhân, bạn bè bày biểu, nhưng đường tiểu vẫn bế tắc. Hằng ngày tôi phải đến Bác sĩ Hùng làm sonde một lần để lấy nước tiểu ra. Bác sĩ Hùng đặt cho tôi một dụng cụ mang luôn vào mình để mỗi lần mắc tiểu mở nắp ra, khỏi phải làm thông thường xuyên, sợ trầy trụ trong ống dẫn nước tiểu và nhiễm trùng bàng quang. Dụng cụ đó gây cho tôi sự bức bối khó chịu, nên tôi gỡ ra. Hơn nửa tháng trời mà bệnh vẫn trầm trọng, tôi đành phải tính việc đi vào giải phẫu bệnh “u xơ tiền liệt tuyến”, để xin giúp đỡ nhập viện.

Bác sĩ Trí thấy tôi sắp gần ngày đi Mỹ, nên khuyên tôi rằng: “Bác nên đợi sang Mỹ rồi sẽ mổ, ở Việt Nam chẳng những thiếu thuốc men, mà hậu quả không bảo đảm cho bằng khoa giải phẫu tối tân ở nước ngoài. Vậy cháu cho bác một loại ống thông để bác về nhà mỗi ngày tự làm sonde lấy 2 lần hầu cầm cự đợi ngày đi Mỹ. Ngoài ra bác cứ uống thuốc liên tiếp may ra bệnh sẽ thuyên giảm. Tôi áp dụng theo lời chỉ dẫn của bác sĩ Trí, tự làm thông lấy 2 lần để cầm cự. Bệnh không hành hung nhưng đường tiểu vẫn bế tắc. Cùng đường tuyệt vọng, tôi van vái Trời Phật. Bỗng nhiên một đêm nọ tôi hồi nhớ lại thầy tôi đã dạy khi xưa như sau:

-Tao cho mày toa thuốc chủ trị bệnh “thận hư khí suy” để sau khi có bệnh lấy ra mà dùng, đừng lạm dụng thuốc tây mà nguy đến tính mạng. Ngày biên toa thuốc và còn có ký tên vào đó. Việc đó xảy ra năm 1942, gần 50 năm sau tôi mới nhớ. Tôi bèn lấy toa thuốc để trên bàn thờ van vái.

Sáng hôm sau tôi bảo vợ ra tiệm thuốc bổ luôn 3 thang đem về sắc cho tôi uống. Uống liên tiếp trong 3 đêm. Bỗng nhiên đêm nọ, khi mắc tiểu tức lồi ở bọng đái, tôi đi tiểu tiện, thì tự nhiên đường tiểu thông trở lại. Tôi mừng quá, chẳng khác nào một cơ sở đóng cửa nghỉ việc lâu ngày, nay mở cửa hoạt động trở lại. Tôi mừng quá nhưng chưa dám vội tuyên bố. Hôm sau tôi bảo vợ hốt luôn 4 thang nữa về sắc cho tôi uống. Uống đủ 7 thang thì lành bệnh, sức khỏe phục hồi gần như bình thường. Tôi tuyên bố cho vợ tôi biết: Tôi được thuốc tiên mà qua khỏi cơn tử bệnh. Cả nhà tôi đều vui mừng hơn được vàng.

Tiếng đồn vang ra, bà con lối xóm tới thăm hỏi. Tôi thuật lại tự sự. Ai cũng lấy làm lạ và xin tôi sao ra cho toa thuốc để dành hộ thân, nhưng phải phóng ảnh để lấy được chữ ký của thầy tôi.

Tôi đến các bác sĩ chữa trị để báo tin bệnh tôi đã khỏi, không cần phải giải phẫu.

Họ đều ngạc nhiên. Có người lại nói:

“C'est incroyable”. (Thiệt không thể tin được)

Thật là khó tin mà là sự thật.

Khi tôi sang Mỹ rồi, vợ tôi gửi thư qua cho biết, có nhiều bạn đọc bị bệnh sạn thận, bí đái, bệnh viêm mũi, bệnh suy nhược, đến xin toa về uống, linh nghiệm phi thường. Hầu như toa thuốc trị bá bệnh, ai cũng cho là thuốc tiên.

Tôi nghĩ lại, người tu hành mà bị giải phẫu thì về sau khó tu lắm là vì cơ thể đã bị thương tổn rồi. Tôi nghĩ thương cho thân tôi, tôi nghĩ đến các bạn già như tôi, nếu gặp phải chứng bệnh như tôi mà phó thác cho Tây Y, lên bàn mổ thì khổ biết bao, cho nên tôi viết ra bài này, và đăng lên bài thuốc tiên đã cứu bệnh cho tôi, để

quí bạn đạo tùy nghi sử dụng khi cần. Toa thuốc này chuyên trị về bệnh « suy thận, hư khí » và các biến chứng của nó. Kính mong giúp ích được phần nào cho quí bạn.

Toa thuốc bổ khí bổ thận:

- 1. Thục địa 3 chỉ
- 2. Hoài Sơn 3 chỉ
- 3. Trạch tả 3
- 4. Đơn bì 2
- 5. Táo Ngọc 2
- 6. Phục linh 2
- 7. Hắc Đồ trọng 3
- 8. Ngưu tất 3
- 9. Bạch truật 2
- 10. Ngọc thung dung 3
- 11. Táo nhơn 4
- 12. Viễn chí 2
- 13. Quảng bì 3
- 14. Ngươn nhục 3
- 15. Đản sâm 3
- 16. Phấn thảo 2
- 17. Câu kỷ 3
- 18. Xích kỳ 2 chỉ.

Phàm uống thuốc trị bệnh cần biết rõ thuốc đó từ đâu ra để vững tâm; thứ hai cũng nên biết người giúp mình toa thuốc, viên thuốc, chén thuốc v.v... để tỏ lòng biết ơn. *Ăn trái nhớ kẻ trồng cây*: Nếu ai đã dùng toa thuốc này có kết quả thì họ cũng nên biết rõ **tác giả toa thuốc là Đức Thầy (Đức Huỳnh Giáo Chủ PGHH)**.

U XỐ TUYẾN TIỀN LIỆT

THẬN HƯ KHÍ SUY BÍ ĐÁI

Tôi xin thuật lại cho bạn đạo nghe một chuyện khó tin mà có thật:

Đầu năm 1990, tôi còn ở Sài Gòn, được chính quyền Cộng sản cấp hộ chiếu (passport) cho cả gia đình sang định cư bên Mỹ, theo diện H.O. Lúc chuẩn bị xong các thủ tục đợi ngày đăng ký chuyến bay để lên đường, tình hình tôi bị cảm sốt. Tôi uống thuốc cảm hai ngày, cơn sốt không thuyên giảm mà lại biến chứng sang "bí đái". Thế rồi bọng đái lồi tức và sưng to lên cũng như quả dưa. Tôi vội vàng đi khám bác sĩ chuyên môn về thận và đường tiểu. Bác sĩ Nam lên án bệnh tôi là "u xơ tiền liệt tuyến" (ulcère de la prostate), nên trị cho tôi bằng nhiều thứ thuốc trụ sinh. Qua nhiều ngày trị liệu, bệnh không thuyên giảm mà lại còn hành thêm. Đường tiểu bế tắc hoàn toàn, cơn sốt không giảm. Tôi đi rọi quang tuyến X và siêu âm, kết quả vẫn là chứng "u xơ tiền liệt tuyến".

Tôi đến một bác sĩ chuyên khoa về

chẩn và đường tiểu khác, bác sĩ Hùng, ông khuyên tôi nên đi vào bệnh viện để giải phẫu gấp, nếu không thì sẽ nguy đến tính mạng. Tôi yêu cầu bác sĩ Hùng dứt ống thông (sonde) lấy nước tiểu ở bọng đái ra. Nước tiểu lấy ra 2 lít rất hôi tanh. Làm sondage rồi tôi thấy dễ chịu, bớt sốt, nhưng vẫn còn bí đái và đau thốn bằng quang. Ngoài âu được thông vào liên tiếp, tôi còn áp dụng ngoại khoa chêm cứu và đủ thứ thuốc nam do thân nhân, bạn bè bày biếu, nhưng đường tiểu vẫn bế tắc. Hàng ngày tôi phải đến bác sĩ Hùng là sonde một lần để lấy nước tiểu ra. Bác sĩ Hùng đặt cho tôi một dụng cụ mang luôn vào mình để mỗi lần mắc tiểu mới nấp ra khỏi phải làm thông thường xuyên sợ trầy trụ trong ống dẫn nước tiểu và nhiễm trùng bằng quang. Dụng cụ đó gây cho tôi sự bức bối khó chịu nên tôi gỡ ra. Hơn nửa tháng trôi mà bệnh vẫn trầm trọng, tôi đành phải tính việc đi vào giải phẫu và tin tiền liệt

tuyến" để xin giúp đỡ nhập viện.

Bác sĩ Trí thấy tôi sắp gần ngày đi Mỹ, nên khuyên tôi rằng:

- Bác nên đợi sang Mỹ rồi sẽ mổ, nếu mổ ở Việt Nam, chẳng những thiếu thuốc men, mà hậu quả không bảo đảm cho bằng khoa giải phẫu tối tân ở nước ngoài. Vậy cháu cho bác một loại ống thông để bác về nhà, mỗi ngày tự làm sonde lấy hai lần hầu cầm cự đợi ngày đi Mỹ. Ngoài ra bác cứ uống thuốc liên

tiếp may ra bệnh sẽ thuyên giảm. Tôi áp dụng theo lời chỉ dẫn của bác sĩ Trí, tự làm thông lấy mỗi ngày hai lần để cầm cự. Bệnh không hành hung nhưng đường tiểu vẫn bế tắc.

Cùng đường, tuyệt vọng, tôi van vãi Trời Phật. Bỗng nhiên một đêm nọ tôi hồi nhớ lại lời Thầy tôi đã dạy khi xưa như sau:

Tao cho mày một toa thuốc chủ trị "thận hư khí suy" để sau khi có bệnh lấy ra mà dùng, đừng lạm dụng thuốc tây mà nguy đến tính mạng.

Ngay liền toa thuốc và còn ký tên vào đó. Việc đó xảy ra năm 1942, gần 50 năm sau tôi mới nhớ. Tôi bèn lấy toa thuốc ra để lên bàn thờ van vái.

Sáng hôm sau, tôi bảo vợ tôi đi ra tiệm bỏ luôn ba thang thuốc đem về sắc cho tôi uống. Uống liên tiếp trong ba đêm. Bỗng nhiên một đêm nọ, khi mắc tiểu tức lồi ở bọng đái, tôi đi tiểu tiện, thì đường tiểu tự nhiên thông trở lại, chẳng khác nào một cơ sở đóng cửa nghỉ việc lâu ngày, nay mở cửa hoạt động trở lại. Tôi mừng quá, nhưng chưa dám vội tuyên bố. Hôm sau, tôi bảo vợ tôi đi hốt luôn bốn thang nữa đem về sắc cho tôi uống. Uống đủ bảy thang thì lành bệnh, sức khỏe hồi phục lại gần như bình thường. Tôi tuyên bố cho vợ tôi biết rằng: Tôi uống được thuốc Tiên mà qua khỏi cơn tử bệnh. Cả nhà tôi đều vui mừng hơn được vào

熟地	懷山	澤左	丹皮	藻玉	茯苓
黑杜	牛膝	白朮	玉從蓉	藻仁	遠志
廣皮	元肉	党参	杉朮	柏杞	炙芪

Tiếng đồn lan ra, bà con lối xóm tôi thăm hỏi han, tôi thuật lại tự sự, ai cũng lấy làm lạ và mọi người đều xin tôi sao cho toa thuốc để dành hộ thân, nhưng phải phóng ảnh để lấy cho được tuồng chữ của Thầy tôi.

Tôi đến các bác sĩ đã chữa trị cho tôi để báo tin rằng bệnh tôi đã khỏi phải giải phẫu, họ đều ngạc nhiên. Có người lại nói: C'est incroyable. Thật là khó tin (mà là sự thật).

Khi tôi sang Mỹ rồi, vợ tôi gửi thư qua cho biết có nhiều bạn đạo bị bệnh san thân, bí đái, bệnh viêm mũi, bệnh suy nhược, đến xin toa thuốc về uống linh nghiệm phi thường. Hầu như toa thuốc trị bá bệnh, ai cũng cho là thuốc Tiên.

Tôi nghĩ lại, người tu hành mà bị giải phẫu thì về sau khó tu lắm là vì cơ thể đã bị thương tổn đời. Tôi nghĩ thương cho thân tôi, tôi nghĩ đến các bạn già như tôi, nếu gặp phải chứng bệnh như tôi mà phú thác chỉ tây Y, lên bàn mổ xé thì khổ biệt hao, cho nên tôi viết ra bài này và đăng lên Bài thuốc Tiên đã cứu bệnh cho tôi, để quý bạn đạo tùy nghi xử dụng khi cần. Toa thuốc này chuyên trị về bệnh "suy thận hư khí" và các biến chứng của nó. Kính mong giúp ích được phần nào cho quý bạn.

Thái Huệ Sơn

Toa thuốc đã và đang lưu truyền rộng rãi ở hải ngoại, có thể dễ "tam sao thất bản". Hy vọng dưới đây là bản văn đúng nhất từ bài viết ký tên bệnh nhân Thái Huệ Sơn kèm theo bút tích chữ Hán của Đức Thầy ghi trong toa thuốc gốc ban cho ông Thái Huệ Sơn năm 1942.

Toa thuốc linh nghiệm trị:

U XỐ TUYẾN TIỀN LIỆT TIỀN – THẬN HƯ – KHÍ SUY- BÍ ĐÁI
(Của Đức Huỳnh Giáo Chủ truyền lại)

Tôi xin thuật lại cho bạn đạo nghe một chuyện khó tin mà có thật

Đầu năm 1990, tôi còn ở Sài Gòn được chính quyền CS cấp hộ chiếu (passport) cho cả gia đình sang Mỹ định cư theo diện HO. Lúc chuẩn bị xong các thủ tục đợi ngày đăng ký chuyên bay để lên đường, thỉnh thoảng tôi bị cảm sốt. Tôi uống thuốc cảm hai ngày, cơn sốt không thuyên giảm mà lại biến chứng sang “BÍ ĐÁI”. Thế rồi trong bụng đầy tức và sưng lên cũng như quả dưa. Tôi vội vàng đi khám bác sĩ chuyên môn về thận và đường tiểu. Bác sĩ ẵm lên án bệnh tôi là “U XỐ TUYỂ Ể TIỂ LIỆT” (Ulcère de la prostate) nên trị tôi bằng nhiều thứ thuốc trụ sinh. Qua nhiều ngày trị liệu, bệnh không thuyên giảm mà lại còn hành thêm. Đường tiểu bế tắc hoàn toàn, cơn sốt không giảm. Tôi đi rọi quang tuyến X và siêu âm, kết quả vẫn là chứng U XỐ TUYỂ Ể TIỂ LIỆT.

Tôi đến một bác sĩ chuyên khoa về thận và đường tiểu khác, Bs Hùng. Ông khuyên tôi nên đi bệnh viện để giải phẫu gấp, nếu không sẽ nguy hiểm tính mạng. Tôi yêu cầu Bs Hùng dứt ống thông (sonde) lấy nước tiểu ở bụng đái ra. ẵm ước tiểu lấy ra 2 lít rất hôi tanh. Làm sondage rồi tôi thấy rất dễ chịu, bớt sốt nhưng vẫn còn bí đái và đau thốn bàng quang.

ẵm gòai Âu được uống vào liên tiếp, tôi còn áp dụng ngoại khoa châm cứu và đủ thứ thuốc ẵm am do thân nhân, bạn bè bày biếu nhưng đường tiểu vẫn bế tắc. Hàng ngày tôi vẫn phải đến Bs Hùng làm sondage một lần để lấy nước tiểu ra. Bs Hùng đặt cho tôi một dụng cụ mang luôn vào mình để mỗi lần mắc tiểu mở nắp ra khỏi phải làm thông thường xuyên sợ trầy trụ trong ống dẫn tiểu và nhiễm trùng bàng quang. Dụng cụ này gây cho tôi khó chịu và bức bối nên tôi gỡ ra.

Hơn nửa tháng trôi qua mà bệnh vẫn trầm trọng tôi đành phải tính việc đi vào bệnh viện xin giải phẫu tuyến tiền liệt. Bs Trí thấy tôi sắp gần ngày đi Mỹ nên khuyên tôi rằng: “Bác nên đợi sang Mỹ rồi sẽ mổ, nếu mổ ở Việt ẵm am chẳng những thiếu thuốc men mà hậu quả không bảo đảm bằng khoa giải phẫu tối tân ở nước ngoài. Vậy cháu cho bác một loại ống thông để bác về nhà mỗi ngày tự làm lấy sondage hai lần hầu cảm cự đợi ngày đi Mỹ. ẵm gòai ra, bác cứ uống thuốc liên tiếp may ra thuyên giảm.”

Tôi áp dụng theo lời chỉ dẫn của Bs Trí, tự làm thông tiểu mỗi ngày hai lần để cảm cự. Bệnh không hành hung nhưng đường tiểu vẫn bế tắc.

Cùng đường tuyệt vọng, tôi van vái Trời Phật. Bỗng nhiên đêm nọ tôi nhớ lại lời Đức Thầy dạy tôi khi xưa: “*Tao cho mày một toa thuốc chủ trị “thận suy khí hư” để sau khi có bệnh lấy ra mà dùng. Đừng lạm dụng thuốc Tây mà nguy hiểm tánh mạng.*” ẵm gài biên toa thuốc còn ký tên vào đó. Việc này xảy ra năm 1942, gần 50 năm sau tôi mới nhớ. Tôi bèn lấy toa thuốc ra để trên bàn thờ van vái.

Sáng hôm sau, tôi bảo vợ tôi ra tiệm bỏ luôn ba thang thuốc đem về sắc cho tôi uống liên tiếp trong ba đêm. Bỗng nhiên một đêm nọ khi mắc tiểu tức lói ở bụng đái tôi đi tiểu tiện thì tự nhiên đường tiểu thông trở lại chẳng khác nào một cơ sở đóng cửa nghỉ việc lâu ngày nay mở cửa hoạt động trở lại. Tôi mừng quá nhưng chưa dám vội tuyên bố. Tôi bảo vợ tôi hốt thêm bốn thang thuốc nữa. Uống đủ bảy thang thì lành bệnh, sức khỏe hồi phục gần như bình thường. Tôi tuyên bố cho vợ tôi biết rằng: “Tôi uống được thuốc Tiên mà qua khỏi cơn tử bệnh”. Cả nhà tôi vui mừng còn hơn được vàng.

Tiếng đồn lan xa, bà con lối xóm tới thăm hỏi han, tôi thuật lại tự sự. Ai cũng lấy làm lạ và xin tôi sao cho toa thuốc để dành hộ thân nhưng phải phóng ảnh lấy cho được tuồng chữ của Đức Thầy.

Tôi đến các bác sĩ đã chữa trị cho tôi để báo tin tôi lành bệnh, khỏi phải giải phẫu khiến họ đều ngạc nhiên. Có người nói: “C’est incroyable”. Thật khó tin mà là sự thật.

Khi tôi sang Mỹ rồi, vợ tôi gởi thư qua cho biết nhiều bạn đạo bị bệnh sạn thận, bí đái, viêm mũi, bệnh suy nhược đến xin toa thuốc về uống linh nghiệm phi thường. Hầu như toa thuốc trị bá bệnh, ai cũng cho là thuốc Tiên.

Tôi nghĩ người tu hành mà bị giải phẫu thì khó tu lắm vì cơ thể đã bị thương tổn rồi. Tôi nghĩ thương cho thân tôi, tôi nghĩ đến các bạn già như tôi, nếu gặp phải chứng bệnh như tôi mà phó thác chỉ Tây y, lên bàn mổ xẻ thì khổ biết bao! Cho nên tôi viết ra bài này và đăng lên “Bài thuốc Tiên” để cứu bệnh tôi để quý bạn đạo tùy nghi sử dụng khi cần.

Toa thuốc này chuyên trị về bệnh “thận suy khí hư” và các biến chứng của nó. Kính mong giúp ích được phần nào cho quý bạn.

Thái Huệ Sơn

(Tiếng Việt từ toa thuốc gốc chữ Hán của Đức Thầy ban cho ông Thái Huệ Sơn nhân dịp ở Saigon năm 1942, có chữ ký của ả gài)

Tri bệnh: Suy thận, u xơ tuyến tiền liệt, bí tiểu, khí hư, viêm mũi, suy nhược.

LƯU Ý: **Nên dùng toa thuốc chữ Hán đi hốt thuốc dễ hơn là toa thuốc chữ Việt.**

Gồm 18 vị:

1. Thục Địa	3 chỉ	2. Hoài Sơn	3 chỉ	3. Trạch Thủy	3 chỉ
4. Đơn Bì	2 chỉ	5. Táo nhục	3 chỉ	6. Phục Linh	2 chỉ
7. Bắc Đĩ Trọng	3 chỉ	8. Ngưu Tất	3 chỉ	9. Câu Kỷ	3 chỉ
10. Bạch Truật	2 chỉ	11. Nhục Thung Dung	3 chỉ	12. Táo Nhon (sao đen)	4 chỉ
13. Viễn Chí	2 chỉ	14. Quảng Bì (vỏ non)	3 chỉ	15. Ngươn Nhục	3 chỉ
16. Đảng Sâm	3 chỉ	17. Phấn Thảo	2 chỉ	18. Chích Kỳ	2 chỉ

ả gược dòng thời gian đầu năm 1990, ông Thái Thiện Sơn ở Sảigon được nhà nước CSVả cấp giấy cho gia đình đi định cư qua Mỹ thuộc diện HO, vào thời kỳ ông bị bệnh khá nặng. Ông đã đến điều trị ở nhiều vị bác sĩ nhưng không kết quả, bệnh càng ngày càng nặng thêm. Bác sĩ Trí, chuyên khoa thận cho biết ông bị bệnh suy thận và u xơ bàng quang, cần phải giải phẫu sớm, nếu kéo dài thời gian sẽ nguy hiểm tính mạng.

Ông tuổi đã già yếu, hơn nữa sắp sửa xuất ngoại nên bác sĩ khuyên ông ráng chờ chừng sang Mỹ rồi hãy mổ vì bên ấy có nhiều điều kiện y khoa thuận lợi, bảo đảm hơn. Trong khi chờ đợi, bác sĩ giúp ông dụng cụ thông tiểu và thuốc uống hàng ngày. ả hưng càng lúc, bệnh ông càng trầm trọng khiến sức khỏe ông suy giảm nhiều hơn.

Một hôm vào thời cúng bái thường lệ, ông khẩn nguyện xin TRỜI PHẬT và CỨU HUYỀẢ THẮT TỒ hộ độ. Rồi bỗng nhiên ông nhớ lại thuở xưa, Đức Thầy có cho ông một toa thuốc chủ trị “thận suy khí hư” để sau khi có bệnh lấy ra mà dùng.

Câu chuyện này xảy ra năm 1942 mà mãi đến năm 1990 ông Thái Thiện Sơn mới nhớ lại và rất mừng rỡ. Ông liền lục lại toa thuốc còn cất giữ kỹ, đem đặt trên bàn thờ cầu nguyện và khẩn vái. Sáng hôm sau, ông đem toa thuốc của Đức Thầy ra tiệm thuốc Bắc bổ làm 3 thang, mang về trình trước chân dung của ả gài, rồi cầu nguyện trước khi uống.

Sau 3 ngày liên tục uống thuốc, ông cảm thấy bệnh thuyên giảm rõ rệt, sức khỏe khá hơn nhiều, ăn ngon ngủ yên. Ông uống thêm 4 thang thuốc nữa thì bệnh dứt hẳn và sức khỏe hồi phục.